

Městský soud v Praze
Slezská 2000/9, 120 00, Praha 2 — Vinohrady
podatelna@msoud.pha.justice.cz
IDDS: snkabbbm

datovou zprávou

V Praze dne 1. 6. 2020

žalobce **Pankrácká společnost, z.s.,**
Hudečkova 1097/12, 140 00 Praha 4 — Podolí
zastoupen Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem, ev. č. ČAK 12427
se sídlem Lublaňská 398/18, 120 00, Praha 2 — Vinohrady
pavel@cernohous.cz

žalovaný: **Magistrát hlavního města Prahy**
odbor stavebního řádu
Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1 — Staré Město

za osoby zúčastněné na řízení označuje žalobce všechny účastníky územního řízení

ŽALOBA — doplnění žalobních bodů

podle § 65 odstavce 1 a 2 soudního řádu správního **proti rozhodnutí** Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu **ze dne 13. 3. 2020 čj. MHMP 1934249/2019 sp. zn. S-MHMP 206004/2018/STR**, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odbor stavební (dále jen „stavební úřad“), **čj. P4/001795/12/OST/JARY, sp. zn. P4/084689/11/OST/JARY ze dne 10. 1. 2012**, kterým stavební úřad na pozemcích parc.č. 1588/1, 1588/9, 1588/34, 1588/37, 1588/39, 1588/40, 3217/1, 3241, k.ú. Krč, umístil stavbu nazvanou „**Parkovací pavilon Budějovická**“,

o přezkum závazných stanovisek,

— *mj. opatření odboru ochrany prostředí, oddělení posuzování vlivů na životní prostředí MHMP, označené jako „Prodloužení platnosti stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, vydané pod čj. MHMP 701695/2019, sp.zn. S-MHMP 1957274/2018 OCP ze dne 17. 4. 2019*

— *stanoviska EIA čj. S-MHMP-0514958/2010/OOP/VI/EIA/ 729-8/Nov z 28. 6. 2011;*

— *stanoviska Ministerstva zdravotnictví čj. 145020/2012-3/OVZ/-13. 4. 2012 ze dne 26. 6. 2012*

— *a jím potvrzeného závazného stanoviska Hygienické stanice hlavního města Prahy ze dne 4. 10. 2011, čj. HSHMP 33773/2011/Pol. 1978.*

doplnění žalobních bodů — ve lhůtě k podání žaloby

přílohy:

— bez příloh

Žalobce ve lhůtě k podání žaloby (viz část I. „celkový přehled věci“ bod 9 podání ze dne 15. 5. 2020, doručené soudu datovou zprávou ID 784857112) **doplňuje svou žalobu o následující žalobní body**. Žalobce pro přehlednost navazuje v označení a číslování bodů na své předchozí podání.

F rozhodování v rozporu s principem materiální pravdy — odmítání námitek vůči nesprávným podkladům

19 Žalobce ve svých podáních a také v odvolání napadal nesprávnost podkladů pro posouzení vlivů na životní prostředí — mj. rozptylové studie „Modelového hodnocení kvality ovzduší, zpracované ATEM – Ateliér ekologických modelů, s.r.o. v říjnu 2010“ a hlukové studie „Akustické studie ATEM zpracované v říjnu 2010“. Žalobce také napadal rozdíly ve výsledcích akustické studie ATEM (ze které vycházelo stanovisko Hygienické stanice) a *Akustické studie z 3. 5. 2010 zpracovaná Ing. Králíčkem, obsažené v oznámení EIA*.

20 Žalovaný k rozdílným výsledkům akustických studií odkazuje v žalovaném rozhodnutí na stanovisko Ministerstva zdravotnictví ze dne 26. 6. 2012 čj. 145020/2012-3/OVZ/-13.4.2012 (potvrzující závazné stanovisko hygienické stanice ze dne 4. 10. 2011, čj. HSHMP 33773/2011/Pol. 1978), ve kterém je uvedeno, že „rozdíl ve vypočtených hodnotách ekvivalentních hladin akustického tlaku mezi akustickou studií zpracovanou pro Oznámení a akustickou studií pro dokumentaci pro územní řízení je dán vstupními podklady o dopravních intenzitách, které měli zpracovatelé studií k dispozici. Tyto podklady jsou závazné pro projektanty a akustiky a orgán veřejného zdraví je nemá právo zpochybňovat.“ (citace ze str. 21 žalovaného rozhodnutí).

21 Žalovaný dále cituje z „opatření odboru ochrany prostředí MHMP“ ze dne 17. 4. 2019 označeného jako „*Prodloužení platnosti stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, vydané pod čj. MHMP 701695/2019, sp.zn. S-MHMP 1957274/2018 OCP*“ (str. 7 žalovaného rozhodnutí): „*Z hlediska hodnocení hluku je uvedeno, že pro orientační vyhodnocení hlukové zátěže v lokalitě byly převzaty údaje z Atlasu životního prostředí v Praze, pro současný stav udávají data v Atlasu životního prostředí v Praze na Geoportálu Prahy hodnoty hladin hluku přibližně o 5 dB vyšší, než byly hodnoceny v rámci dokumentace (EIA), s tím, že tento rozdíl lze přičíst použití jiné metodiky, že z hlediska hlukového zatížení v dané lokalitě neproběhly významné změny, došlo k mírnému nárůstu v rámci celkového nárůstu dopravních výkonů na komunikacích v Praze ...*“. Uvedené vysvětlení nárůstu údajů o hluku o cca 5 dB je obsaženo také v materiálu ATEM z listopadu 2018 nazvaném „*Popis aktuálního stavu dotčeného území a souhrn změn oproti stavu v době vydání stanoviska dle § 9a odst. 4 zák. 100/2001 Sb.*“

22 Žalobce je přesvědčen, že není možno přejít rozpor mezi podklady tím, že se jimi správní orgán nebude zabývat, že ony podklady byly „závazné“ pro projektanty. Udělal by tak žalovaný i kdyby se mezi podklady objevila další, třetí studie, která by vycházela z podkladu, který by tvrdil, že po ulici projeden jen jedno auto denně — a tedy že tam není žádný hluk? Jak může vědět žalovaný, že rozhodoval podle skutečného stavu věci, když má dva rozporné údaje a přitom se odmítá zabývat tím, který z nich je správný? Akustická studie, která vychází z podhodnocených intenzit automobilové dopravy pak sama dává podhodnocené výsledky — což se projevuje i na nesprávných (pro rozpor se skutečností) a tedy nezákonných (neboť vydaných bez zjištění stavu věci) závazných stanoviscích, jejich nezákonných potvrzeních — a konečně i na nezákonnosti rozhodnutí z nich vycházejících (prvostupňové i žalované).

23 Žalobce trvá na tom, že „vysvětlení“ týkající se nárůstu hodnot hluku o 5 dB, podle kterého „*tento rozdíl lze přičíst použití jiné metodiky*“ jasně prokazuje, že dřívější metodika systematicky podhodnocovala hluk. Tato vada se pak projevila ve stanovisku EIA (vydaném na základě akustické studie vycházející z podhodnoceného stavu hluku), tak následně i v závazném stanovisku hygienické stanice — a konečně i ve stanovisku Ministerstva zdravotnictví, které potvrdilo souhlasné závazné stanovisko hygienické stanice.

24 Odmítnutí přezkoumat podklady — založené na tom, že se jedná („jen“) o podklady EIA, a ne přímo podklady ve spisu územního řízení — tak způsobuje nesprávnost a nezákonnost žalovaného rozhodnutí (pro věcnou nesprávnost, rozpor s principem materiální pravdy) včetně jeho nepřezkoumatelnosti. Nepřezkoumatelnost je o to markantnější, neboť žalovaný věděl, že už v době rozhodování prvostupňovým stavebním úřadem zde byly dvě rozdílné studie založené na rozdílných vstupních datech (která data jsou však správná?) a navíc z prodloužení platnosti stanoviska EIA věděl o tom, že původní akustická studie ATEM systematicky (v důsledku použité metodiky) podhodnocovala hluk o cca 5 dB. Byly zde tedy jasné a konkrétní okolnosti, které ukazovaly na nevěrohodnost zjištění stavu věci — a právě proto se měl žalovaný o to pečlivěji věnovat této otázce — a ne ji naopak odbýt tím, že rozporné podklady „nemá právo zpochybňovat“.

25 Žalobce je proto přesvědčen, že už stanovisko EIA bylo vydáno na základě vadných podklad, že je proto věcně nesprávné — a že tato jeho nesprávnost se promítla do věcné nesprávnosti (a tedy i nezákonnosti) jak stanovisek orgánu ochrany ovzduší, tak stanoviska hygienické stanice.

Žalobce proto žádá o přezkum postupem podle § 75 odst. 2 s.ř.s.

— stanoviska EIA čj. S-MHMP-0514958/2010/OOP/VI/EIA/ 729-8/Nov z 28. 6. 2011;

— stanoviska Ministerstva zdravotnictví čj. 145020/2012-3/OVZ/-13. 4. 2012 ze dne 26. 6. 2012 a jím potvrzeného závazného stanoviska Hygienické stanice hlavního města Prahy ze dne 4. 10. 2011, čj. HSHMP 33773/2011/Pol. 1978.

26 Žalobce k tomu navrhuje, aby správní soud krom seznámení se správním spisem provedl jako důkaz též spis (podklady) pro posouzení vlivů na životní prostředí a také Atlasu životního prostředí v Praze dostupný na Geoportálu hlavního města Prahy.

Žalobce setrvává na žalobním návrhu uvedeném v podání ze dne 15. 5. 2020.

Pankrácká společnost, z.s